

תלמוד בבלי על ספר איכה

תענית כ:א

איכה א, א) היתה כאלמנה אמר רב יהודה לברכה כאלמנה ולא אלמנה ממש אלא כאשה שהלך בעלה למדינת הים ודעתו לחזור עליה (מלאכי ב, ט) וגם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים

מועד קטן כו:א

כתב ירמיה ספר קינות אמר להו מה כתיב ביה (איכה א, א) איכה ישבה בדד אמר להו אנא מלכא א"ל (איכה א, ב) בכה תבכה בלילה אנא מלכא (איכה א, ג) גלתה יהודה מעוני אנא מלכא (איכה א, ד) דרכי ציון אבלות אנא מלכא (איכה א, ה) היו צריה לראש אמר להו מאן אמרה (איכה א, ה) כי ה' הוגה על רוב פשעיה מיד קדר כל אזכרות שבה ושרפן באש והיינו דכתיב (ירמיהו לו, כד) ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם מכלל דבעו למיקרע

מועד קטן כו:א

כתב ירמיה ספר קינות אמר להו מה כתיב ביה (איכה א, א) איכה ישבה בדד אמר להו אנא מלכא א"ל (איכה א, ב) בכה תבכה בלילה אנא מלכא (איכה א, ג) גלתה יהודה מעוני אנא מלכא (איכה א, ד) דרכי ציון אבלות אנא מלכא (איכה א, ה) היו צריה לראש אמר להו מאן אמרה (איכה א, ה) כי ה' הוגה על רוב פשעיה מיד קדר כל אזכרות שבה ושרפן באש והיינו דכתיב (ירמיהו לו, כד) ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם מכלל דבעו למיקרע

מועד קטן כו:א

כתב ירמיה ספר קינות אמר להו מה כתיב ביה (איכה א, א) איכה ישבה בדד אמר להו אנא מלכא א"ל (איכה א, ב) בכה תבכה בלילה אנא מלכא (איכה א, ג) גלתה יהודה מעוני אנא מלכא (איכה א, ד) דרכי ציון אבלות אנא מלכא (איכה א, ה) היו צריה לראש אמר להו מאן אמרה (איכה א, ה) כי ה' הוגה על רוב פשעיה מיד קדר כל אזכרות שבה ושרפן באש והיינו דכתיב (ירמיהו לו, כד) ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם מכלל דבעו למיקרע

ברכות כח:א

א"ר אלעזר כל המתפלל תפלה של שחרית לאחר ארבע שעות לר' יהודה עליו הכתוב אומר נוגי ממועד אספתי ממך היו מאי משמע דהאי נוגי לישנא דצערא הוא דכתיב (תהלים קיט, כח) דלפה נפשי מתוגה רב נחמן בר יצחק אמר מהכא (איכה א, ד) בתולותיה נוגות והיא מר לה

מועד קטן כו:א

כתב ירמיה ספר קינות אמר להו מה כתיב ביה (איכה א, א) איכה ישבה בדד אמר להו אנא מלכא א"ל (איכה א, ב) בכה תבכה בלילה אנא מלכא (איכה א, ג) גלתה יהודה מעוני אנא מלכא (איכה א, ד) דרכי ציון אבלות אנא מלכא (איכה א, ה) היו צריה לראש אמר להו מאן אמרה (איכה א, ה) כי ה' הוגה על רוב פשעיה מיד קדר כל אזכרות שבה ושרפן באש והיינו דכתיב (ירמיהו לו, כד) ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם מכלל דבעו למיקרע

גיטין נו:ב

בההוא עלמא והוית רישא דכתיב (איכה א, ה) היו צריה לראש וגו' כל המיצר לישראל נעשה ראש

מועד קטן כו:א

כתב ירמיה ספר קינות אמר להו מה כתיב ביה (איכה א, א) איכה ישבה בדד אמר להו אנא מלכא א"ל (איכה א, ב) בכה תבכה בלילה אנא מלכא (איכה א, ג) גלתה יהודה מעוני אנא מלכא (איכה א, ד) דרכי ציון אבלות אנא מלכא (איכה א, ה) היו צריה לראש אמר להו מאן אמרה (איכה א, ה) כי ה' הוגה על רוב פשעיה מיד קדר כל אזכרות שבה ושרפן באש והיינו דכתיב (ירמיהו לו, כד) ולא פחדו ולא קרעו את בגדיהם מכלל דבעו למיקרע

ימא נג:ב

מאי היא דכתיב (איכה א, ו) ויצא מבת ציון כל הדרה מאי כל הדרה חדרה

שבת קיט:ב

א"ר חנינא לא חרבה ירושלים אלא בשביל שלא הוכיחו זה את זה שנאמר (איכה א, ו) היו שריה כאילים לא מצאו מרעה מה איל זה ראשו של זה בצד זנבו של זה אף ישראל שבאותו הדור כבשו פניהם בקרקע ולא הוכיחו זה את זה

ימא נד:ב

אמר ריש לקיש בשעה שנכנסו נכרים להיכל ראו כרובים המעורין זה בזה הוציאו לשוק ואמרו ישראל הללו שברכתן ברכה וקללתן קללה יעסקו בדברים הללו מיד הזילום שנאמר (איכה א, ח) כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה

ימא נז:א

אתון דכתיב (איכה א, ט) טומאתה בשוליה אמר ליה תא חזי מה כתיב בהו (ויקרא טז, טז) השוכן אתם בתוך טומאתם אפילו בזמן שהן טמאין שכינה שרויה בינהן

תלמוד בבלי על ספר איכה

יבמות טז:ב

אמר רבי יונתן מאי דכתיב (איכה א, י) ידו פרש צר על כל מחמדיה זה עמון ומואב בשעה שנכנסו עובדי כוכבים להיכל הכל נפנו על כסף וזהב והם נפנו על ס"ת אמרו זה שכתוב בו (דברים כג, ד) לא יבא עמוני ומואבי בקהל השם

יבמות סג:ב

כמה רעה אשה רעה שגיהנם נמשלה בה (ירמיהו יא, יא) הנני מביא רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה זו אשה רעה וכתובתה מרובה (איכה א, יד) נתנני ה' בידי לא אוכל קום

תענית כט:א

אמר אביי תמוז דההיא שתא מלויי מליוה דכתיב (איכה א, טו) קרא עלי מועד לשבור בחורי וכתביב (במדבר יד, א) ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא אמר רבה אמר ר' יוחנן אותו היום ערב תשעה באב היה אמר להם הקב"ה אתם בכיתם בכיה של חנם ואני קובע לכם בכיה לדורות

פסחים עז:א

קמ"ל דראש חדש איקרי מועד כדאביי דאמר אביי תמוז דהאי שתא מלויי מליוה דכתיב (איכה א, טו) קרא עלי מועד לשבור בחורי

קידושין עב:ב

עד שלא כבתה שמשו של עלי זרחה שמשו של שמואל הרמתי שנאמר (שמואל א ג, ג) ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שוכב וגו' (איכה א, יז) צוה ה' ליעקב סביביו צריו

יבמות טז:ב

(איכה א, יז) צוה השם ליעקב סביביו צריו אמר רב כגון הומניא לפום נהרא)

תענית כ:א

וכן עיר שלא ירדו עליה גשמים כו': אמר רב יהודה אמר רב ושתיהן לקללה (איכה א, יז) היתה ירושלם לנדה ביניהם אמר רב יהודה אמר רב לברכה כנדה מה נדה יש לה היתר אף ירושלים יש לה תקנה

תענית כב:ב

אמר אגב צעריה גחין ושמעיה דקא מצדיק עליה דינא אנפשיה אמר (איכה א, יח) צדיק הוא ה' כי פיהו מריתי

סוטה ט:א

דוד דכתיב (איכה ב, ט) טבעו בארץ שעריה משה דאמר מר משנבנה מקדש ראשון נגנז אהל מועד קרשיו ובריחיו ועמודיו ואדניו

יומא לח:ב

מעשה בדואג בן יוסף שהניחו [אביו] בן קטן לאמו בכל יום היתה אמו מודדתו בטפחים ונותנת משקלו של זהב לבית המקדש וכשגבר אויב טבחתו ואכלתו ועליה קונן ירמיה (איכה ב, כ) אם תאכלנה נשים פרים עוללי טפוחים

נדרים סד:ב

וסומא דכתיב (איכה ג, ו) במחשכים הושיבני כמתי עולם

ברכות לב:ב

מיום שחרב בית המקדש ננעלו שערי תפלה שנאמר (איכה ג, ח) גם כי אזעק ואשוע שתם תפלותי

שבת כה:ב

(איכה ג, יז) ותזנח משלום נפשי נשיתי טובה מאי ותזנח משלום נפשי אמר ר' אבהו זו הדלקת נר בשבת נשיתי טובה אמר רבי ירמיה זו בית המרחץ (אמר רבי יוחנן) זו רחיצת ידים ורגלים בחמין ר' יצחק נפחא אמר זו מטה נאה וכלים נאים שעליה ר' אבא אמר זו מטה מוצעת ואשה מקושטת לתלמידי חכמים

חגיגה יד:א

כל יומא ויומא נבראין מלאכי השרת מנהר דינור ואמרי שירה ובטלי שנאמר (איכה ג, כג) חדשים לבקרים רבה אמונתך

קידושין פ:ב

אבא שאול אומר אף באיש אחד ושתי נשים אפילו תימא אבא שאול בשעת אנינות תביר יצריה ורבנן סברי לה כר' יצחק דאמר רבי יצחק (איכה ג, לט) מה יתאונן אדם חי גבר על חטאיו אפילו בשעת אנינותו של אדם יצרו מתגבר עליו

ברכות ה:א

רב חסדא אם רואה אדם שיסורין באין עליו יפשפש במעשיו שנא' (איכה ג, מ) נחפשה דרכינו ונחקורה ונשובה עד השם

תלמוד בבלי על ספר איכה

יבמות קה:ב

ור' שמעון בר רבי הווי יתבי פתח חד מינייהו ואמר המתפלל צריך שיתן עיניו למטה שנאמר (מלכים א ט, ג) והיו עיני ולבי שם כל הימים וחד אמר עיניו למעלה שנאמר (איכה ג, מא) נשא לבבנו אל כפים

תענית ח:א

אין תפלתו של אדם נשמעת אלא אם כן משים נפשו בכפו שנאמר (איכה ג, מא) נשא לבבנו אל כפים

תענית טז:א

אדם שיש בידו עבירה ומתודה ואינו חוזר בה למה הוא דומה לאדם שתופס שרץ בידו שאפי' טובל בכל מימות שבעולם לא עלתה לו טבילה זרקו מידו כיון שטבל בארבעים סאה מיד עלתה לו טבילה שנאמר (משלי כח, יג) ומודה ועוזב ירוחם ואומר (איכה ג, מא) נשא לבבנו אל כפים אל בשמים

ברכות לב:ב

רבא לא גזר תעניתא ביומא דעיבא משום שנא' (איכה ג, מד) סכותה בענן לך מעבור תפלה

כתובות י:ב

דאתא לקמיה דרבי אמר ליה רבי בעלתי ולא מצאתי דם אמרה לו רבי עדיין בתולה הייתי ושני בצורת הוה ראה רבי שפניהם שחורים צוה עליהן והכניסום למרחץ והאכילום והשקום והכניסום לחדר בעל ומצא דם אמר לו לך זכה במקחך קרי רבי עליהם (איכה ד, ח) צפד עורם על עצמם יבש היה כעץ

תענית כב:ב

פתח עליה ההיא שעתא (איכה ד, כ) רוח אפינו משיח השם

ברכות נז:א

הרואה תמרים בחלום תמו עונותיו שנאמר (איכה ד, כב) תם עונך בת ציון

יבמות קח:ב

תנא אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב (איכה ה, ד) מימינו בכסף שתינו עצינו במחיר יבאו בשעת הסכנה נתבקשה הלכה זו הרי שיצאה מראשון בגט ומשני במיאון מהו שתחזור לראשון

יבמות טז:ב

בשעה שנכנסו עובדי כוכבים להיכל הכל נפנו על כסף וזהב והם נפנו על בנות ירושלים שנאמר (איכה ה, יא) נשים בציון ענו בתולות בערי יהודה